

کار آفرینی

جلسه ی دوم

آموزشگاه زینب کبری (س) همدان
مدرس: صابره السادات نبوی

فصل اول: کارآفرینی و کارآفرین

الْعِبَادَةُ عَشْرَةَ أَجْزَاءٍ تِسْعَةٌ مِنْهَا فِي طَلَبِ الْحَلَالِ

عبادت ده جزء است که نه جزء آن در کار و تلاش برای به دست آوردن روزی حلال است.

رسول اکرم صلی الله علیه و آله

تمرین ۱:

دانشجویان عزیز، با توجه به محتوای جلسه ی اول، پاسخ سوالات زیر را تا تاریخ ۲۲ اسفند ۹۸، به صورت فایل پی دی اف به ایمیل اینجانب ارسال نمایید. عنوان ایمیل، نام دانشجو + شماره ی تمرین باشد.

سوال ۱: مفهوم «بین رشد اقتصادی و تعداد کار آفرینان هر جامعه‌ای، همبستگی مثبت وجود دارد» یعنی چه؟

سوال ۲: نیروی محرکه‌ی اصلی در توسعه‌ی اقتصادی چه کسانی هستند؟ چرا؟

کارآفرینان چه خدماتی به جامعه
ارائه می دهند؟

- اشتغال‌زایی
- ترغیب و تشویق سرمایه‌گذاری
- ایجاد تعادل در اقتصادهای پویا
- ایجاد تحول و تجدید حیات ملی و محلی (کارآفرینی فراتر از شغل و حرفه است و یک شیوه‌ی زندگی به حساب می‌آید.)
- عامل تولید (همانند زمین، نیروی کار و سرمایه)
- سامان‌دهی منابع و استفاده‌ی اثربخش از آنها
- پیشرفت و انتقال تکنولوژی
- مؤثر در شناخت، ایجاد و گسترش بازارهای جدید
- عامل نوآوری و روان‌کننده‌ی تغییر
- مؤثر در کاهش بوروکراسی اداری (کاهش پشت‌میزنشینی و مشوق عمل‌گرایی)
- عامل تحریک و تشویق حس رقابت
- مؤثر در یک‌پارچگی و ارتباط بازارها

نقش خانواده در پرورش نیروهای کارآفرین

خانواده، این واحد به ظاهر کوچک اجتماعی از ارکان عمده و از نهادهای اصلی هر جامعه به شمار می‌رود. در واقع هر خانواده را باید **خشت بنای جامعه دانسته** و مهد پرورش فکر، اندیشه، اخلاق و تعالی روح انسانی به حساب آورد.

سرچشمه‌ی کارآفرینی را باید براساس تجربیات دوران زندگی در محدوده‌ی خانواده و فرهنگ خانواده پیدا کنیم.

نقش خانواده در پرورش نیروهای کارآفرین

روانشناسان معتقدند که پنج سال اول زندگی، بیشترین تأثیر را در زندگی شخص دارد. این دوران زمانی است که جو اجتماعی، اقتصادی، فیزیکی و روانی اطراف کودک اثر دائمی بر شخصیت او به جا می‌گذارد. در این دوران نوع رفتارها در خانه و خانواده بیشترین تأثیر را در شکل‌گیری رفتار آینده‌ی کودک به‌عنوان یک فرد بالغ به جا می‌گذارد.

نقش خانواده در پرورش نیروهای کارآفرین

آموزش‌های اولیه برای استقلال، اتکا به خود، تصمیم‌گیری و سخت‌کوشی، آموزش در مسیر پرورش خلاقیت و بیدارنمودن حس کنجکاوی کودکان، کمک به تعیین مسیر شغلی با قرار دادن فرزندان در محیط کار، توانمندسازی حرفه‌ای و آموزش مهارت‌های فنی، از مواردی است که خانواده می‌تواند برای تربیت کارآفرینان آینده‌ی جامعه، از آن‌ها بهره‌بردارد.

تأثیر بازی والدین با فرزندان در شکل‌گیری شخصیت آنان

بازی یکی از نیازهای اساسی کودکان و مهم‌ترین و اساسی‌ترین فعالیت کودک به‌شمار می‌رود که در عین سرگرم کردن کودک، کارکردهای مهم دیگری را دارا است که هر یک از این کارکردها به جنبه‌ای از زندگی کودک مربوط می‌شوند و او را برای ورود به زندگی بزرگسالی آماده می‌سازد.

تأثیر بازی والدین با فرزندان در شکل‌گیری شخصیت آنان

با آن‌که این میل به بازی، کم‌کم در سنین بالا کاهش پیدا می‌کند و کارهای مهمی جای آن را می‌گیرد ولی به اعتقاد روان‌شناسان تا سال‌های پایانی عمر نیز تمایل به بازی در انسان وجود دارد هر چند شکل، ظاهر و هدف بازی عوض شده باشد. برای درک چگونگی این میل باید در بازی کودکان مشارکت نمود.

تأثیر بازی والدین با فرزندان در شکل‌گیری شخصیت آنان

روانشناسان معتقدند در فعالیتهای خودجوش، کودک باید **آزاد** گذاشته‌شود چراکه دخالت بی‌موقع و نامناسب در فعالیتهای او، موجب سلب استقلال و خودمختاری کودک خواهد شد.

والدین **نباید تعیین‌کننده‌ی نوع و شیوه‌ی بازی باشند**، بلکه بهتر است شرایط بازی سالم را فراهم نموده و خود به‌عنوان هم‌بازی در آن شرکت کنند، همچنین اجازه دهند تا کودک با قدرت خلاقیت خود، بازی را اداره کند.

تأثیر بازی والدین با فرزندان در شکل‌گیری شخصیت آنان

والدین با شرکت در بازی کودکان، آنها را بهتر شناخته و حتی از فرزندان خود یاد می‌گیرند و یادگیری آنها را تسهیل می‌کنند.

بازی، خستگی و ملال کارهای جدی زندگی را از آنها دور ساخته و با مشارکت خود علاوه بر این که به شادابی و نشاط بازی می‌افزایند، می‌توانند مسائل اخلاقی و اجتماعی را در قالب سرگرمی به فرزندان، آموزش دهند.

میزان شناختی که والدین از رشد کودک دارند، می‌تواند در پذیرش تخیل کودک و تعدیل انتظاراتش و در نتیجه لذت‌بخش‌تر شدن بازی کمک کند.

همچنین باید این نکته را نیز به‌خاطر سپرد که بازی والدین با کودک، نباید او را از روابط با همسالان و دوستانش محروم سازد.

تأثیر بازی والدین با فرزندان در شکل‌گیری شخصیت آنان

اگر به نوع بازی‌ها در کودکان بنگریم، تنوع و گوناگونی را در آن‌ها مشاهده می‌کنیم. با افزایش سن، نوع بازی‌ها نیز تغییر می‌یابد. برخی بازی‌ها هستند که در آن کودکان به **تمرین روابط و نقش‌های اجتماعی می‌پردازند مانند مهمان‌بازی**. به این ترتیب آن‌چه را که به‌عنوان الگو پیرامون خود می‌بینند در بازی‌های خود انجام می‌دهند، الگوهای خود را در این نوع بازی‌ها اغلب از والدین، نزدیکان و یا افرادی که برای کودک مهم هستند، انتخاب می‌کند.

تأثیر بازی والدین با فرزندان در شکل‌گیری شخصیت آنان

در برخی دیگر از بازی‌ها، کودک به تمرین حرفه و مشاغل مختلف می‌پردازد. برخی دیگر از بازی‌ها خیالی هستند که تحت تأثیر قدرت تخیل کودک شکل می‌گیرند. بازی‌های تخیلی به کودک فرصت می‌دهد تا درباره‌ی خود و چگونگی اداره‌ی امور و حوادث حال و آینده به بینش برسد. در واقع این بازی‌ها آمادگی برای رویارویی با چالش‌های زندگی است. به کمک بازی‌های تخیلی کودک خود و شرایط و موقعیت‌های زندگی را ارزیابی می‌کند.

تأثیر بازی والدین با فرزندان در شکل‌گیری شخصیت آنان

کودکان میل به پیوندجویی دارند، این میل، آنها را به ارتباط با همسالان و کودکان دیگر می‌کشاند. برخی از این ارتباطها کوتاه مدت و سطحی است، در صورتی که آنها نیاز به رابطه‌ی عمیق و انس و الفت ریشه‌دار با همسالان خود دارند. **کودکان به‌صورت هشیار و ناهشیار به روابط بین انسان‌های اطراف خود حساس هستند و از آنها تقلید و همانندسازی می‌کنند.** در بازی، هر کودک سطح رشد، شناخت اجتماعی و اخلاقی خود را نشان می‌دهد.

تأثیر بازی والدین با فرزندان در شکل‌گیری شخصیت آنان

بازی، **زندگی و تفکر کودک** است که یکی از عوامل مهم در شکل‌گیری شخصیت او به‌شمار می‌رود. کودک با اسباب بازی خود تنها بازی نمی‌کند بلکه اسباب بازی را تبدیل به موجودی جاندار می‌نماید که با او دوست شده، دعوا کرده، نصیحت نموده، نگرانی‌هایش را در میان می‌گذارد و استرس خود را تخلیه می‌کند. طبیعی است که در این بین، اسباب‌بازی‌های مورد استفاده‌ی کودک نیز از اهمیت زیادی برخوردار هستند.

تأثیر بازی والدین با فرزندان در شکل‌گیری شخصیت آنان

متخصصان علوم رفتاری معتقدند اسباب‌بازی باید باعث تفکر و رشد تخیل کودک شود یا او را با مفاهیم مختلف مانند رنگ‌ها، شکل‌ها و غیره آشنا سازد. از طرف دیگر اسباب‌بازی باید متناسب با سن کودک باشد، اگر اسباب‌بازی برای کودک ناشناخته و سخت باشد او را خسته و اعتماد به نفس او را کم کرده و از سوی دیگر اگر خیلی هم ساده باشد کودک را به تفکر وادار نمی‌کند.

تأثیر بازی والدین با فرزندان در شکل‌گیری شخصیت آنان

پژوهش‌های روان‌شناسی و تعلیم و تربیتی و تجارب کودکان‌ها نشان می‌دهد که آغاز رشد آفرینندگی در کودکان سن آمادگی و پیش دبستانی است. بازی، یکی از اعمال روزمره‌ی کودک به‌شمار رفته و کوششی است که به تمام وجود او بستگی دارد. **بازی، بهترین شکل فعالیت طبیعی هر کودک به حساب می‌آید و مناسب‌ترین راه برای بروز و رشد استعداد او به‌شمار می‌رود.**

تأثیر بازی والدین با فرزندان در شکل‌گیری شخصیت آنان

خلاقیت، قابلیت است که در همگان وجود دارد اما نیازمند پرورش و تقویت می‌باشد تا به سرحد شکوفایی برسد. **فرد خلاق کسی است که از ذهنی جست‌وجوگر و آفریننده برخوردار باشد.** خلاقیت عبارت است از توانایی دیدن چیزها به شیوه‌های جدید، شکستن مرزها و فراتر رفتن از چارچوب‌ها، فکر کردن به شیوه‌ای متفاوت، ابداع چیزهای جدید، استفاده از چیزهای نامربوط و تبدیل آن به شکل‌های جدید.

تأثیر بازی والدین با فرزندان در شکل‌گیری شخصیت آنان

در جریان بازی، نیروهای ذهنی و جسمی کودک، یعنی دقت، تخیل، نظم و ترتیب، چالاکی و غیره رشد یافته و علاوه بر این‌ها موجب انگیزه در جهت کسب تجارب اجتماعی می‌شود.

کودک از راه بازی به استعدادها، توانایی‌ها، خواست‌ها، ضعف‌ها و نکات مثبت و منفی خود پی برده و با شناخت این ویژگی‌ها، شخصیتش شکل می‌گیرد. رفتار و حرکت کودک همیشه در بازی حقیقی است، به عنوان نمونه وی می‌داند که عروسک یک نوع وسیله‌ی است اما با این وجود مانند موجودی جاندار دوستش دارد. **هنگامی که او در بازی نقش بزرگسالان را ایفا می‌کند، تنها یک تقلید ساده نیست بلکه ابتکار و خلاقیت نیز در آن دیده می‌شود.** کودک از تجربیات شخصی خود نیز بهره گرفته و ابتکار و خلاقیت خود را در آفرینش موضوع بازی و در تجسس وسایل جهت عملی ساختن آن، بروز می‌دهد.

چشم‌انداز پدر و مادر از آینده کودک

تصویرهای ذهنی که ما به کودکانمان می‌دهیم، آینده‌ی آن‌ها را شکل می‌بخشد. تاکید بر آن است که با شناخت دقیق علائق و توانایی‌های کودک و آنچه برایش مملو از شور و هیجان است و با خودداری از تحمیل موضوع‌هایی که مورد علاقه خود والدین است، تصویر ذهنی مناسب کودک را شناسایی و به او در جهت تحقق چشم‌اندازش کمک شود. تصویر ذهنی پدر و مادر، برای هر یک از کودکان بیش از آنچه انجام می‌دهند یا به آن‌ها می‌گویند در رشد انگیزه، خلاقیت و موفقیت فرزندان در آینده موثر خواهد بود.

چشم‌انداز پدر و مادر از آینده کودک

تصویر ذهنی باید در زمینه‌ی اصول پایه‌ای زندگی روشن و واضح بوده و والدین باید نسبت به ارزش‌ها، معیارها و اصولی که مایلند فرزندان‌شان در سراسر زندگی خود دنبال کنند، اعتقاد راسخی داشته باشند. همچنین تصویر ذهنی آن‌ها از هر کودک باید براساس طبیعت، شخصیت، نیازها و علائق آن کودک خاص در نظر گرفته شود.

چشم‌انداز پدر و مادر از آینده کودک

راندن کودکان به سوی فعالیت‌هایی که متناسب با خصوصیات‌شان نیست، موجب خشم و عجز فراوان آن‌ها شده و استعداد‌های واقعی فرزندان را هدر می‌دهد. به نظر می‌رسد استقلال، شور و هیجان ثابت‌ترین عامل در میان خصوصیات افرادِ خلاق مشهور در عرصه‌های گوناگون و طی نسل‌های مختلف است.

چشم‌انداز پدر و مادر از آینده کودک

به‌منظور پرورش یک تصویر ذهنی برای کودک، اولین قدم این است که بدانید دیدِ خودِ کودک برای آینده‌اش چیست؟ کودکان، علائق شغلی خویش را در بازی‌هایشان به خوبی نشان می‌دهند، مثلاً نقش دکتر، خلبان، معلم، کشاورز و ... را بازی می‌کنند

بازی‌ها

چشم‌انداز پدر و مادر از آینده کودک

. موضوع دیگر این است که اگر به کودکان کمک نکنید که شوق به یادگیری را به‌طور عمیق در خویش پرورش دهد، مهم‌ترین عامل را نادیده گرفته‌اید. با داشتن این حس کودک فرصت خوبی برای پرورش نوعی شور و هیجان خواهد داشت که می‌تواند فرد را از میان آموزش‌های سخت، شکست‌های مکرر، مبارزه‌ی مالی و حتی کمی فقر به سوی شکوه خلاقیت همه‌جانبه در بزرگسالی بکشانند.

nabaviit@gmail.com

موفق باشید